

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 31. maj 2017
(OR. en)

9479/17

Interinstitutionel sag:
2016/0363 (COD)

EF 102
ECOFIN 433
DRS 31
CODEC 872

NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters prioritetsrækkefølge ved insolvens (førstebehandling) = Kompromis fra formandskabet

Nedenfor følger til delegationerne den endelige kompromistekst fra formandskabet til Coreper om ovennævnte forslag fra Kommissionen.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters
prioritetsrækkefølge ved insolvens**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C af , s. .

² EUT C af , s. .

(1) Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) offentliggjorde den 9. november 2015 term sheet for den samlede tabsabsorberingskapacitet (Total Loss-absorbing Capacity, TLAC) ("TLAC-standarden"), der blev godkendt af G20 i november 2015. Formålet med TLAC-standarden er at sikre, at globale systemisk vigtige banker (G-SIB'er), kaldet globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) i EU-regelsættet, har den tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, der er nødvendig for at hjælpe med at sikre, at kritiske funktioner ved og umiddelbart efter en afvikling kan videreføres uden skatteydernes midler (offentlige midler) eller uden at bringe den finansielle stabilitet i fare. I sin meddelelse af 24. november 2015³ gav Kommissionen tilsagn om, at den inden udgangen af 2016 ville fremsætte et lovgivningsforslag, som ville gøre det muligt at gennemføre TLAC-standarden inden den internationalt fastsatte tidsfrist i 2019.

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Hen imod fuldførelsen af bankunionen", 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

(2) Ved gennemførelsen af TLAC-standarden i Unionen skal der tages hensyn til det eksisterende institutspecifikke minimumskrav for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver ("MREL"), der finder anvendelse på alle institutter i Unionen som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU⁴. Da TLAC og MREL har samme mål om at sikre, at institutter i Unionen har en tilstrækkelig tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, bør de to krav være komplementære elementer i et fælles regelsæt. I praksis foreslog Kommissionen, at det harmoniserede minimumsniveau for TLAC-standarden for G-SII'er ("TLAC-minimumskravet") bør indføres i EU-lovgivningen gennem ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁵, mens det institutspecifikke tillæg for G-SII'er og det institutspecifikke krav til ikke-G-SII'er bør indføres gennem målrettede ændringer til direktiv 2014/59/EU og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014⁶. De relevante bestemmelser i dette direktiv for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters prioritetsrækkefølge ved insolvens supplerer bestemmelserne i ovennævnte retsakter og i direktiv 2013/36/EU⁷.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

(3) Medlemsstaterne bør sikre, at institutter har en tilstrækkelig tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet til at sikre en smidig og hurtig tabsabsorbering og rekapitalisering med minimal indvirkning på den finansielle stabilitet og skatteyderne. Dette bør opnås, ved at institutterne til stadighed overholder et TLAC-minimumskrav, der vil blive gennemført i EU-retten ved en ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, og et krav om kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, jf. direktiv 2014/59/EU.

(4) I henhold til TLAC-standarden, der vil blive gennemført i EU-retten ved en ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, skal G-SII'er med visse undtagelser opfylde TLAC-minimumskravet med efterstillede forpligtelser, der ved insolvens er efterstillet forpligtelser, som er udelukket fra TLAC ("krav om efterstilling"). Ifølge TLAC-standarden bør efterstilling opnås gennem retsvirkningerne af en kontrakt ("kontraktmæssig efterstilling"), lovgivningen i en given jurisdiktion ("lovbestemt efterstilling") eller en given selskabsstruktur ("strukturel efterstilling"). Når det kræves i henhold til direktiv 2014/59/EU, bør institutter inden for dets anvendelsesområde opfylde deres selskabsspecifikke krav med efterstillede forpligtelser for at minimere risikoen for et sagsanlæg fra kreditorer, fordi deres tab ved afvikling er større end de tab, de ville have lidt ved almindelig insolvensbehandling (princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere).

(5) En række medlemsstater har ændret eller er i gang med at ændre prioritetsrækkefølgen ved insolvens for usikret seniorgæld i deres nationale insolvensret, således at deres institutter lettere kan opfylde kravet om efterstillelse og dermed lette afvikling.

(6) De nationale regler, som er blevet vedtaget indtil videre, er meget forskellige. Det forhold, at der ikke er nogen ensartede EU-regler, skaber usikkerhed for både udstedende institutter og investorer og kan gøre det vanskeligere at anvende bail-in-værktøjet for grænseoverskridende institutter. Dette kan ligeledes fordreje konkurrencevilkårene på det indre marked, da institutternes omkostninger ved at opfylde kravet om efterstillelse og investorernes omkostninger, når de køber gældsinstrumenter udstedt af institutter, kan være meget forskellige i Unionen.

(7) Europa-Parlamentet opfordrede i sin betænkning om bankunionen Kommissionen til at fremlægge forslag om yderligere reduktion af de retlige risici for fordringer ud fra princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, og i sine konklusioner af 17. juni 2016⁸ opfordrede Rådet Kommissionen til at fremsætte et forslag til en fælles tilgang til bankkreditorrækkefølgen for at forbedre retssikkerheden i tilfælde af afvikling.

(8) Det er derfor nødvendigt at fjerne væsentlige hindringer for det indre markedes funktion og undgå konkurrencefordrejninger som følge af manglende harmonisering af reglerne i Unionen om bankkreditorrækkefølgen og for at undgå sådanne hindringer og fordrejninger i fremtiden. Det passende retsgrundlag for dette direktiv bør derfor være artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) som fortolket i henhold til Den Europæiske Unions Domstols retspraksis.

⁸ Rådets konklusioner af 17. juni 2016 om en køreplan for fuldførelse af bankunionen:
http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837_da.pdf

(9) For mest muligt at reducere omkostningerne til overholdelse af kravet om efterstillelse og enhver negativ indvirkning på finansieringsomkostningerne bør dette direktiv give medlemsstaterne mulighed for i givet fald at opretholde den eksisterende klasse af almindelig usikret seniorgæld, der er billigere for institutter at udstede end andre efterstillede forpligtelser. For at forbedre institutters afviklingsmuligheder bør dette direktiv imidlertid pålægge medlemsstaterne at etablere en ny klasse af "ikkeprivilegeret" seniorgæld, der ved insolvens bør stilles før kapitalgrundlagsinstrumenter og andre efterstillede forpligtelser end hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, men efter andre ikkeefterstillede forpligtelser. Uden at berøre andre valgmuligheder i henhold til TLAC-standarden for at opfylde kravet om efterstillelse bør institutter fortsat frit kunne udstede gæld i både klassen af seniorgæld og klassen af "ikkeprivilegeret" seniorgæld, og det bør af disse to klasser kun være klassen af "ikkeprivilegeret" seniorgæld, som skal opfylde kravet om efterstillelse. Dette bør give institutter mulighed for at anvende den billigere almindelige seniorgæld til finansieringsmæssige eller andre operationelle formål og udstede gæld i den nye klasse af "ikkeprivilegeret" seniorgæld for at opnå finansiering og samtidig opfylde kravet om efterstillelse. Medlemsstaterne bør have mulighed for at oprette flere klasser af andre almindelige usikrede forpligtelser, forudsat at de sikrer, at kun klassen af "ikkeprivilegerede" seniorgældsinstrumenter kan opfylde kravet om efterstillelse.

(10) For at sikre, at instrumenterne i den nye klasse af "ikkeprivilegeret" seniorgæld opfylder kriterierne som beskrevet i TLAC-standarden og som fastsat i direktiv 2014/59/EU, og dermed forbedre retssikkerheden bør medlemsstaterne sikre, at disse gældsinstrumenter har en oprindelig kontraktmæssig løbetid på mindst et år, at de ikke er derivater og ikke har nogen integrerede derivater, og at der i den relevante kontraktmæssige dokumentation for udstedelsen henvises udtrykkeligt til deres prioritet ved almindelig insolvensbehandling. Navnlig gældsinstrumenter med variabel rente, der skyldes en bredt anvendt referencerente, som f.eks. Euribor eller Libor, bør ikke anses for at være gældsinstrumenter med integrerede derivater, alene på grund af dette træk. Dette direktiv bør ikke berøre eventuelle krav i den nationale lovgivning om at registrere gældsinstrumenter i udstederens virksomheds register for forpligtelser til at opfylde betingelserne for instrumenterne i klassen af ikkeprivilegeret seniorgæld som fastsat i dette direktiv.

(11) For at forbedre investorernes retssikkerhed bør medlemsstaterne sikre, at almindelige seniorgældsinstrumenter og andre usikrede almindelige ikkeefterstillede forpligtelser, der ikke er gældsinstrumenter, i henhold til national insolvensret har en højere prioritet end instrumenterne i den nye klasse af "ikkeprivilegeret" seniorgæld. Medlemsstaterne bør ligeledes sikre, at instrumenterne i den nye klasse af "ikkeprivilegeret" seniorgæld har en højere prioritet end kapitalgrundlagsinstrumenter og andre efterstillede forpligtelser end hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter.

(12) Målene for dette direktiv, nemlig at fastsætte harmoniserede regler om rækkefølgen ved insolvens for usikrede gældsinstrumenter i EU's regelsæt for genopretning og afvikling, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. Dette direktiv bør navnlig ikke berøre andre valgmuligheder i henhold til TLAC-standarden for at opfylde kravet om efterstillelse.

(13) Nærværende direktivs ændringer til direktiv 2014/59/EU bør finde anvendelse på usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt på eller efter nærværende direktivs anvendelsesdato. Af hensyn til retssikkerheden og for at reducere overgangsomkostningerne så meget som muligt bør medlemsstaterne imidlertid sikre, at prioritetsrækkefølgen ved insolvens for alle udestående usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, som institutter har udstedt inden denne dato, er underlagt medlemsstaternes love som vedtaget den 31. december 2016. I det omfang visse nationale love som vedtaget den 31. december 2016 allerede måtte have opnået målet om at gøre det muligt for institutter at udstede efterstillede forpligtelser, kan en del af eller alle udestående usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der er udstedt inden nærværende direktivs anvendelsesdato, have samme prioritetsrækkefølge ved insolvens som de "ikkeprivilegerede" seniorgældsinstrumenter, der er udstedt på nærværende direktivs betingelser. Desuden kan medlemsstaterne efter den 31. december 2016 og inden nærværende direktivs ikrafttrædelsesdato tilpasse deres nationale lovgivning om prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling for usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt efter datoen for anvendelsen af den pågældende lovgivning med henblik på at opfylde betingelserne i nærværende direktiv. I så fald bør kun usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt inden anvendelsen af denne nye nationale lovgivning fortsat være underlagt medlemsstaternes love som vedtaget den 31. december 2016.

(14) Dette direktiv bør ikke hindre medlemsstaterne i at fastsætte, at dette direktiv fortsat bør finde anvendelse, når de udstedende enheder ikke længere er omfattet af EU-regelsættet for afvikling, navnlig fordi de har afhændet deres kredit- eller investeringsaktiviteter til tredjemand.

(15) Dette direktiv harmoniserer prioritet ved almindelig insolvensbehandling for usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter og omfatter ikke prioritetsrækkefølgen ved insolvens for indskud ud over de eksisterende gældende bestemmelser i direktiv 2014/59/EU. Dette direktiv berører derfor ikke medlemsstaternes nationale lovgivning vedrørende almindelig insolvensbehandling, som omfatter prioritetsrækkefølgen ved insolvens for indskud, der ikke er harmoniseret ved direktiv 2014/59/EU. Senest den [*dato – tre år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden*] bør Kommissionen gennemgå anvendelsen af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår prioritetsrækkefølgen for indskud ved insolvens og navnlig vurdere behovet for eventuelle yderligere ændringer heraf —

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2014/59/EU

1. Artikel 2, stk. 1, nr. 48), affattes således:

"48) "gældsinstrumenter":

- i) med henblik på anvendelsen af artikel 63, stk. 1, litra g) og j), obligationer og andre former for omsættelig gæld, instrumenter, der skaber eller anerkender en gæld, og instrumenter, der giver ret til at erhverve gældsinstrumenter, og
- ii) med henblik på anvendelsen af artikel 108 obligationer og andre former for omsættelig gæld og instrumenter, der skaber eller anerkender en gæld."

2. Artikel 108 affattes således:

"Artikel 108

Prioritetsrækkefølge ved insolvens

1. Medlemsstaterne sikrer i national ret vedrørende almindelige insolvensbehandling:

a) at følgende har den samme prioritet, som er højere end prioriteten for fordringer fra almindelige usikrede kreditorer:

- i) den del af berettigede indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, som overskrider dækningsniveauet i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU
- ii) indskud, der ville være berettigede indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder, små eller mellemstore virksomheder, hvis ikke de var foretaget gennem filialer beliggende uden for Unionen af institutter, der er etableret inden for Unionen

b) at følgende har den samme prioritet, som er højere end prioriteten efter litra a):

- i) dækkede indskud
- ii) indskudsgarantiordninger, der indtræder i dækkede indskyderes rettigheder og forpligtelser ved insolvens.

2. Medlemsstaterne sikrer, at almindelige usikrede fordringer for enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), b), c) og d), i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling har en højere prioritet end usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der opfylder følgende betingelser:
 - a) gældsinstrumenternes oprindelige kontraktmæssige løbetid er mindst et år
 - b) de er ikke derivater og har ingen integrerede derivater, og
 - c) i den relevante kontraktmæssige dokumentation og i givet fald prospektet for udstedelsen henvises udtrykkeligt til den lavere prioritet i dette stykke.
3. Medlemsstaterne sikrer, at usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 2, litra a), b) og c), har en højere prioritet i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling end fordringer vedrørende instrumenter som omhandlet i artikel 48, stk. 1, litra a)-d).
4. Medlemsstaterne sikrer, jf. dog. stk. 5 og 6, at deres nationale lovgivning om almindelig insolvensbehandling som vedtaget den [31. december 2016] finder anvendelse på prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling for usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt af enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), b), c) og d), inden datoen for ikrafttrædelsen af foranstaltninger i henhold til national lovgivning, der gennemfører *[indsæt titlen på dette direktiv]*.

5. Såfremt en medlemsstat efter den 31. december 2016 og inden datoen for ikrafttrædelsen af *[indsæt titlen på dette direktiv]* har vedtaget en national lov vedrørende prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling for usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt efter datoen for den pågældende nationale lovs anvendelse, finder stk. 4 ikke anvendelse på fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt efter den pågældende nationale lovs ikrafttræden, forudsat at den overholder følgende:

- a) den pågældende nationale lov fastsætter, at almindelige usikrede fordringer for enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), b), c) og d), ved almindelig insolvensbehandling har en højere prioritet end usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der opfylder følgende betingelser:
 - i) gældsinstrumenternes oprindelige kontraktmæssige løbetid er mindst et år
 - ii) de er ikke derivater og har ingen integrerede derivater, og
 - iii) i den relevante kontraktmæssige dokumentation og i givet fald prospektet for udstedelsen henvises udtrykkeligt til den lavere prioritet i dette stykke
- b) den pågældende nationale lov fastsætter, at usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter, der opfylder betingelserne i litra a), ved almindelig insolvensbehandling har en højere prioritet end fordringer vedrørende instrumenter som omhandlet i artikel 48, stk. 1, litra a)-d).

På datoen for ikrafttrædelsen af foranstaltninger i henhold til national lovgivning, der gennemfører *[indsæt titlen på dette direktiv]*, har usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter som omhandlet i litra b) den samme prioritet som den, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) og c), og stk. 3.

6. Medlemsstater, der inden den 31. december 2016 har vedtaget en national lov vedrørende almindelig insolvensbehandling, hvorved usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter udstedt af enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), b), c) og d), opdeles i to eller flere forskellige prioritetsrækkefølger, eller hvor prioritetsrækkefølgen for usikrede fordringer vedrørende gældsinstrumenter ændres i forhold til alle andre almindelige usikrede fordringer med den samme prioritet, kan fastsætte, at gældsinstrumenter med den laveste prioritet blandt disse almindelige usikrede fordringer har den samme prioritet som den for fordringer, der opfylder betingelserne i stk. 2, litra a), b) og c), og stk. 3.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter senest den *[18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden]* de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser på datoen for deres ikrafttrædelse i national lovgivning, der forekommer senest den *[18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden]*.

2. Når medlemsstaterne vedtager de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

- 2a. Stk. 2 finder ikke anvendelse, når medlemsstaternes nationale foranstaltninger gældende inden datoen for dette direktivs ikrafttræden er i overensstemmelse med dette direktiv. Medlemsstaterne skal i så tilfælde underrette Kommissionen herom.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 2a

Gennemgang

Senest den *[dato – tre år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden]* gennemgår Kommissionen anvendelsen af artikel 108, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU. Kommissionen skal navnlig vurdere behovet for eventuelle yderligere ændringer for så vidt angår prioritetsrækkefølgen for indskud ved insolvens. Kommissionen forelægger en rapport herom for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 3
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand
